

**טיב המנחה****משנה מסכת מנחות פרק יג**

משנה יא

[יא] נאמר בעולת הבהמה אשה ריח ניחוח ובעולת העוף אשה ריח ניחוח ובמנחה אשה ריח ניחוח ללמד שאחד המרבה אחד הממעיט ובלבד שיכוין אדם את דעתו לשמים:

**תלמוד בבלי מסכת מנחות דף קי עמוד א**

אמר ריש לקיש, מאי דכתיב: +ויקרא ז'+ זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם? כל העוסק בתורה, כאילו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם. אמר רבא: האי לעולה למנחה, עולה ומנחה מיבעי ליה! אלא אמר רבא: כל העוסק בתורה, אינו צריך לא עולה (ולא חטאת) ולא מנחה ולא אשם. אמר רבי יצחק, מאי דכתיב: +ויקרא ו'+ זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם? כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם.

**פירוש המשנה לרמב"ם מסכת מנחות פרק יג**

[יא] ועוד אמרו זאת התורה לעולה וכו', כל העוסק בתורה כאלו הקריב עולה ומנחה וחטאת ואשם. ואמרו תלמידי חכמים העוסקין בהלכות עבודה מעלה עליהן הכתוב כאלו נבנה מקדש בימיהן. ולפיכך ראוי לאדם לעסוק בעניני הקרבנות ולהתבונן בהן, ואל יאמר שהם דברים שאין להן צורך היום כדרך שאומרים הרבה מבני אדם.

**תלמוד בבלי מסכת מנחות דף קד עמוד ב**

אמר ר' יצחק: מפני מה נשתנית מנחה שנאמר בה נפש? אמר הקדוש ברוך הוא: מי דרכו להביא מנחה? עני, מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו לפני. א"ר יצחק: מה נשתנית מנחה שנאמר בה חמשה מיני טיגון הללו? משל למלך בשר ודם שעשה לו אוהבו סעודה ויודע בו שהוא עני, אמר לו: עשה לי מן חמשה מיני טיגון כדי שאהנה ממך.

**עבודות המנחה****רש"י מסכת זבחים דף יא עמוד א**

שלא בכלי שרת - שלא קדש הקומץ בכלי שרת פסולה שהמנחות הוקשו לזבחים ליטעון ארבע עבודות  
 (1) קמיצה כנגד שחיטה  
 (2) מתן קומץ בכלי שרת כנגד קבלת הדם  
 (3) הולכה כנגד הולכה  
 (4) הקטרה כנגד זריקה.

**מחשבת קדשים****רש"י מסכת מנחות דף ב עמוד ב**

אבל מחשבה דמינכרא - לכל שהוא מכזב לא הוי מחשבה הך מחשבה דקדשים הוצאת דיבור בפה הוא כדאמרי' בבבא מציעא (ד' מד) על כל דבר פשע לחייב על המחשבה כמעשה דאי לאו מוציאו בפה מחשבתו למאי נחייב לה.

**רש"י מסכת זבחים דף מא עמוד ב**

כגון שנתן את הקומץ במחשבה - תחילה ואחר כך הלבונה בשתיקה וה"ה אם נתן לבונה במחשבה תחילה ואחר כך קומץ בשתיקה וטעמא משום דעל דעת ראשונה עשה ונמצא מפגל בכל המתיר ורבנן סברי על דעת ראשונה לא אמרינן אלא אם כן אמר אף בשני וכל מחשבה דקדשים מוציא בפה הוא אבל ראשונה בשתיקה ושניה במחשבה דאין כאן אלא מחשבת חצי מתיר [מודה ר"מ] דלא פיגל אלא פסל.

**תוספות מסכת זבחים דף ב עמוד א**

כל הזבחים שנזבחו כו' - ... והשתא זביחה לשם ששה דברים והקטרה לשם חמשה אי נמי הא דקאמר זביחה לשם ששה דברים לא שחיט בשעת שחיטה לשם ו' דברים אלא כלומר הזבח נעשה לשם ו' דברים וכל אחת בשעתה ובפ' המפקיד (ב"מ דף מג:) פירשתי הא דמחשבה פוסלת בקדשים אי בדיבור הזבח נעשה [שלא] לשמה או אפילו במחשבה.

**תוספות מסכת בבא מציעא דף מג עמוד ב**

החושב לשלוח יד - הך מחשבה הוי דבור כדיליף מעל כל דבר וכן מחשבת פגול נמי הוי בדבור ולא בלב כדמוכח בפרק ב' דזבחים (ל.) ובפ"ק דמנחות (ג:) ובפרק תמיד נשחט (פסחים סג.) ובפרק הנזקין (גיטין נד:) ובמקומות אחרים פירשתי.

**תוספות מסכת פסחים דף סג עמוד א**

רבי מאיר סבר לא בעינן פיו ולבו שוין - מכאן מדקדק ר"י דהא דקרי בכל דוכתי פיגול פסול מחשבה לאו דוקא דאינו פיגול עד שיוציא בשפתיו דאי במחשבה תליא מילתא בשלא הספיק לומר למולים אמאי פסול לר' מאיר הלא גמר בלבו נמי לומר למולים.

המתכוין לומר תרומה כו' - אפילו אי דברים שבלב לא הוו דברים גבי ההוא דזבין לניכסי' אדעתא למיסק לארץ ישראל ובעידנא דזבין לא אמר (קדושין דף מט:) התם אינו טועה בדיבורו אבל הכא דברים שבלב הם ומה שהוציא בשפתיו אינו כלום לפי שטעה בדיבורו.

**תוספות מסכת חולין דף לט עמוד א**

אלא זביחה דעבודת כוכבים דמיתסרא היכי משכחת לה - תימה אי חשיב פיגול אף במחשבה בלא דיבור אם כן משכחת זביחת עבודת כוכבים דמתסרא בדיבור שפירש בפירוש ששוחט לעבודת כוכבים.

**תוספות מסכת זבחים דף ד עמוד ב**

מחשבה בעלמא - ואפי' יהא צריך דיבור כיון דליכא מעשה הוי כמחשבה בעלמא...

**מנחות בתורה**

**ויקרא פרק ב - מנחת נדבת יחיד** (מעשרון עד ששים עשרון סולת חטה, לוג שמן לכל עשרון, קומץ לבונה אחד)

(א) ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליקנך סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה:

(ב) והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליקנך:

(ג) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יקנך: ○

(ד) וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: ○

(ה) ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תקיה:

(ו) פתות איתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: ○

(ז) ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה:

(ח) והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליקנך והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח:

(ט) והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליקנך:

(י) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יקנך:

(יא) כל המנחה אשר תקריבו ליקנך לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליקנך:

(יב) קרבן ראשית תקריבו אתם ליקנך ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח:

(יג) וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תמלח: ○

(יד) ואם תקריב מנחת בכורים ליקנך אביב קלוי באש גרש פרמל תקריב את מנחת בכורייך:

(טו) ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא:

(טז) והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליקנך: פ

**מאפה תנור**

מרחשת	מחבת	רקיקי מצות	חלות מצות	סלת	קידוש המנחה
מביא את הסולת השמן והלבונה לבית המקדש ומקדש אותם בפיו קדושת דמים ואח"כ שמים אותו בכלי שרת ומקדשם קדושת הגוף					
נותן שמן לתוך הכלי ונותן הסולת עליו*					הכנתן
נותן שמן	נותן שמן	X	נותן שאר השמן	נותן שמן	מתן שמן השני
בולל את השמן עם הסולת					בלילה
לש את המנחה ומחלקו לעשר חלקים ומערך אותו ומקטף פניו במים				X	עשייתן
מניח את המנחה במרחשת (כלי עמוק) ואופה אותה מצה בתנור	מניח את המנחה במחבת (כלי שטוח) ואופה אותה מצה בתנור	אופה אותה מצות בקרקעית התנור (חלות עריכה עבה ורקיקין עריכה דקה)		X	אפיה
X	X	מושחן בשמן כמין כ"י יווני (X)**	X	X	משיחת שמן
פתות אותה פתים: כופל אותה לשתים וחוזר וכופלה לארבע (ומבדילן) והולך ופותת עד שיהיה כל חלק כזית ונותן בכלי שרת				X	פתיתה
יוצק שמן הנשאר על העיסה	יוצק שמן הנשאר על העיסה	X	X	יוצק שמן הנשאר על העיסה	יציקת שמן
נותן על המנחה הלבונה, ומגישה לקרן דרומית מערבית של המזבח. מסלק את הלבונה לצד אחד ואח"כ קומץ המנחה מצד השני ונותן את הקומץ לכלי שרת.*** מלקט את הלבונה מעל המנחה ושם אותה על הקומץ ומוליכן לראש המזבח. מולחן ומקטיר אותן על האש					הקרבתן

\*\* לפי הרמב"ם אין מתן שמן בכלי במנחת מאפה תנור

\*\* י"א שהשמן הנשאר לכוהנים וי"א שחוזר ומושחן עד שיכלה השמן

\*\*\* אין קומץ במנחת כהן כי קרבה כולה על גבי המזבח. וגם מולח את כולה ומקריבה כליל על המזבח.

**ויקרא פרק ה -- מנחת חריבה – מנחת חוטא** (עשרון סולת חטה, ואין עמה שמן או לבונה)

- (א) ונפש כי תחטא ושםעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו :
- (ב) או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם :
- (ג) או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם :
- (ד) או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה :
- (ה) והיה כי יאשם לאחת מאלה והתנדה אשר חטא עליה :
- (ו) והביא את אשמו ליקנן על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו :
- (ז) ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליקנן אחד לחטאת ואחד לעלה :
- (ח) והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל :
- (ט) והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ומצה אל יסוד המזבח חטאת הוא :
- (י) ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו :
- (יא) ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא :
- (יב) והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יקנן חטאת הוא :
- (יג) וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה :

**ויקרא פרק ו – תורת המנחה**

- (ז) וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יקנן אל פני המזבח :
- (ח) ותרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח ואזכרתה ליקנן :
- (ט) והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה :
- (י) לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וכאשם :
- (יא) כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדורותיכם מאשי יקנן כל אשר יגע בהם יקדש :

**מנחת חביתין** (כ"ג כל יום מחציתה בבוקר ומחציתה בערב) **וחיבור** (כהן שעובד פעם ראשונה) (עשרון סולת חטה, ג' לוגי שמן וקומץ לבונה)

- (יב) וינדבר יקנן אל משה לאמר :
- (יג) זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליקנן ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב :
- (יד) על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפניני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליקנן :
- (טו) והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליקנן כליל תקטר :
- (טז) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל :

**ויקרא פרק ז – לחמי תודה** (20 עשרון סלת חטה וחצי לוג שמן)

- (ט) וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה :
- (י) וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו :
- (יא) וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליקנן :
- (יב) אם על תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקימי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן :
- (יג) על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו :
- (יד) והקריב ממנו אחד מפל קרבן תרומה ליקנן לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה :

לחמי תודה	חלות חמץ חמץ	חלות מצה		
		רבוכה	רקיקים	חלות
40 חלות	10 חלות	10 חלות	10 חלות	10 חלות
20 עשרון סלת	10 עשרון סלת	10 עשרון סלת		
	עשרון לכל חלה	$\frac{1}{3}$ עשרון לכל חלה	$\frac{1}{3}$ עשרון לכל חלה	$\frac{1}{3}$ עשרון לכל חלה
חצי לוג שמן	אין שמן	$\frac{1}{4}$ לוג שמן	$\frac{1}{8}$ לוג שמן	$\frac{1}{8}$ לוג שמן
		דומה למנחת חביתין	דומה למנחה מאפה תנור רקיקי מצות	דומה למנחה מאפה תנור חלות מצות

- (לז) זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים :
- (לח) אשר צוה יקנן את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליקנן במדבר סיני :

**ויקרא פרק כג – מנחת העומר** (עשרון סלת שעורים מג' סאין של תבואה החדשה, לוג שמן וקומץ לבונה)

(ט) וַיִּדְבֹר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

- (י) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהִבַּאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן: (יא) וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְקֹנֶק לְרֹצְנֶכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת וַיִּנְיֶנּוּ הַכֹּהֵן:  
 (יב) וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּינְיָכֶם אֶת הָעֹמֶר כַּבֵּשׂ תַּמִּים בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה לִיקֹנֶק:  
 (יג) וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אִשָּׁה לִיקֹנֶק רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכָּה יַיִן רְבִיעִית הַהֵיחַ:  
 (יד) וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבֵּיאַכֶם אֶת קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: ○

**ושתי הלחם (חמץ)** (ב' עשרונים סלת חיטים מג' סאין של תבואה החדשה, ואין עמה שמן או לבונה)

- (טו) וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם הַבֵּיאַכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שִׁבְעַת שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה:  
 (טז) עַד מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לִיקֹנֶק:  
 (יז) מִמוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמֵץ תֹּאפִינָה בַּפּוּרִים לִיקֹנֶק:  
 (יח) וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כַּבָּשִׂים תְּמִימִים בְּנֵי שָׁנָה וּפֶר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לִיקֹנֶק וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיהֶם אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק: (יט) וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי כַבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַת שְׁלָמִים:  
 (כ) וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבַּפּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְקֹנֶק עַל שְׁנֵי כַבָּשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לִיקֹנֶק לַכֹּהֵן:  
 (כא) וּקְרַאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:  
 (כב) וּבְקַצְרְכֶם אֶת קְצִיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵךְ בְּקַצְרְךָ וְלִקְטַת קְצִירְךָ לֹא תִלְקַט לְעֵנִי וְלִגְרַת תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְקֹנֶק אֱלֹהֵיכֶם: ○

**ויקרא פרק כד – לחם הפנים** (כ"ד עשרונים סלת חיטים מכ"ד סאין של תבואה, ואין עמה שמן או לבונה)

(ה) וְלִקְחַתְּ סֹלֶת וְאָפִיתְּ אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָת:

(ו) וְשָׂמַתְּ אוֹתָם שְׁתֵּים מַעְרְכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעְרְכֹת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְקֹנֶק:

(ז) וְנִתְתָּ עַל הַמַּעְרְכֹת לְבֹנֶה זָפָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאִזְכָּרָה אִשָּׁה לִיקֹנֶק:

(ח) בַּיּוֹם הַשָּׁבֹת בַּיּוֹם הַשָּׁבֹת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְקֹנֶק תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:

(ט) וְהִיתָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וְאֶכְלָהוּ בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לֹא מֵאִשֵּׁי יְקֹנֶק חֶק עוֹלָם: ○

**במדבר פרק ה – מנחת חריבה – מנחת קנאות** (עשרון קמח שעורה מלאה, ואין עמה שמן או לבונה)

(טו) וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהִבִּיא אֶת קֶרְבָּנָה עֲלֶיהָ עֲשִׂירַת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא יִצַק עָלָיו שָׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלָיו לְבֹנָה

כִּי מִנְחַת קְנָאוֹת הוּא מִנְחַת זָכְרוֹן מִזְכָּרַת עוֹן:

(טז) וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהַעֲמִידָהּ לִפְנֵי יְקֹנֶק:

(יז) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּם קֹדְשִׁים בְּכִלֵי חָרֶשׁ וּמֵן הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקֶרֶקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמַּיִם:

(יח) וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְקֹנֶק וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזָּכְרוֹן מִנְחַת קְנָאוֹת הוּא וּבִגְדֵי הַכֹּהֵן יִהְיוּ מִי הַמָּרִים הַמְאֻרְרִים:

(כה) וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאוֹת וְהִנִּיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְקֹנֶק וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ:

(כו) וְקֹמֶץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אִזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַתָּה וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם:

**במדבר פרק טו – מנחת נסכים**

(א) וַיִּדְבֹר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל אֲרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם:

(ג) וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לִיקֹנֶק עֹלָה אוֹ זָבַח לְפִלֵּא נֹדָר אוֹ בְּנִדְבָה אוֹ בְּמַעַדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק מִן הַבָּקָר אוֹ מִן הַצֹּאן:

(ד) וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קֶרְבָּנוֹ לִיקֹנֶק מִנְחָה סֹלֶת עֶשְׂרוֹן בְּלוּל בְּרִבְעִית הַהֵיחַ שָׁמֶן:

(ה) וַיִּין לְנֶסֶךְ רְבִיעִית הַהֵיחַ תַּעֲשֶׂה עַל הָעֹלָה אוֹ לְזָבַח לְכַבֵּשׂ הָאֶחָד:

(ו) אוֹ לְאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשִׁית הַהֵיחַ:

(ז) וַיִּין לְנֶסֶךְ שְׁלֹשִׁית הַהֵיחַ תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק:

(ח) וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן בָּקָר עֹלָה אוֹ זָבַח לְפִלֵּא נֹדָר אוֹ שְׁלָמִים לִיקֹנֶק:

(ט) וְהִקְרִיב עַל בֶּן הַבָּקָר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשֶׁה עֶשְׂרִינָיִם בְּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הַהֵיחַ:

(י) וַיִּין תַּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הַהֵיחַ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק:

(יא) כֶּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ לְשֶׁה בְּכַבָּשִׂים אוֹ בְּעֲזִים:

(יב) כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֶּכָּה תַעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרִים:

(יג) כָּל הָאִזְרָח יַעֲשֶׂה כֶּכָּה אֶת אֵלָה לְהִקְרִיב אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק:

(יד) וְכִי יִגּוֹר אֶתְכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקֹנֶק כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בֶן יַעֲשֶׂה:

(טו) הִקְהֵל חֲקָה אַחַת לָכֶם וְלִגְרַת הִגֵּר חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כַּכֶּם פֶּגֶר יִהְיֶה לִפְנֵי יְקֹנֶק:

(טז) תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלִגְרַת הִגֵּר אֶתְכֶם: